

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Forskrevet (Danske Klassikere)

Citation: Drachmann, Holger: "Forskrevet", i Drachmann, Holger: *Forskrevet*, udg. af Lars Peter Rømhild, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2000, s. 152. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-drachmann14valshoot-idm140708763277216.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Forskrevet

Juninat.

Man maa hænge mig op
med Hovedet nedad,
om jeg begriber
hvad der ligger bag Natten
som Lov for Dagen -
hvortil Livet sigter -
hvorfor vi lever det!
Ingen kan give Svar,

153

vi famler alle i Mørke;
hvorfor da gaa i Rette
med en stakkels Digter,
om den lyse Nat frister ham
til at fantasere?

Drik - drik - drik!
Lad den store Kande
gaa flittig rundt i Kredsen!
Sid ikke dér
med Nakken ned i Ryggen
forbavset over Maanens blanke Gulddaler!

Tro ej at Dukaten
falder ned i jert Skød!
Vi ere fattige Stympere,
og ville vedblive at være det,
slidende for Brødet,
indtil vi styrter....
Drik - drik - drik!
at vi kunne glemme
vort Livs elendige Vilkaar
i denne Juninats
guddommelige Skønhed!

Jeg véd, at gode Venner
imorgen ville sige:
Han beruser sig
i daarligt Selskab -
nedbryder sit Helbred -
stjæler Vorherres Tid; -
vi ville holde os fra ham,
sætte Kors ved hans Navn,
betragte ham som død!

154

Men jeg svarer:
Gaa Pokker ivold!
Jeg sidder
med hvem jeg sidder!
svarer ikke Skat
til nogen Fordom!
betragter mig som løst
fra Støvets Baand
i denne Juninats
guddommelige Frihed!

Spørg Nattergalen,
om den blev konfirmeret,
sat i Vejviser

og paa Mandtalslister?..
Den vil svare
med en jublende Trille,
le af fuld Hals
med dybe Lokketoner -
drikke sig Rus
i Blomsterduggen -
vakle til Reden -
synke ned ved sin Elskedes
dunbløde Bryst,
og forgaa i den Salighed,
som Natten gemmer!

Hæng mig op! hæng mig op!
Denne Juninat
er til at dø i.....
selv Stenene paa Vejen
synes at have Følelser,
de ej kunne magte.
Kom, Edith! lad os dø -
siden det er umuligt at leve!